Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

3 май 2012 година*

„Обжалване — ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Разходи, изключени от финансиране от страна на Общността — Разходи, направени от Кралство Испания — Помощи за производството на маслиново масло“

По дело C-24/11 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 14 януари 2011 г.,

Кралство Испания, за което се явява г-н M. Muñoz Pérez, в качеството на представител,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явява г-н F. Jimeno Fernández, в качеството на представител,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts, председател на състав, г-н J. Malenovský, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н G. Arestis (докладчик) и г-н D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,

секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 26 октомври 2011 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 15 декември 2011 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: испански.

Решение

1 С жалбата си Кралство Испания иска отмяната на Решение на Общия съд на Европейския съюз от 12 ноември 2010 г. по дело Испания/Комисия (T-113/08, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което този съд е отхвърлил жалбата му за частична отмяна на Решение 2008/68/ЕО на Комисията от 20 декември 2007 година за изключване от финансиране от страна на Общността на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“ (ОВ L 18, стр. 12, наричано по-нататък „обжалваното решение“), доколкото то се отнася до определени разходи, направени от Кралство Испания в секторите на маслиновото масло и полските култури.

Правна уредба

Правната уредба в областта на финансирането на общата селскостопанска политика

2 Регламент (ЕИО) № 729/70 на Съвета от 21 април 1970 година за финансиране на общата селскостопанска политика (ОВ L 94, стр. 13), изменен с Регламент (ЕО) № 1287/95 на Съвета от 22 май 1995 година (ОВ L 125, стр. 1) (наричан по-нататък „Регламент № 729/70“), установява общите правила, приложими към финансирането на общата селскостопанска политика. Регламент (ЕО) № 1258/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно финансирането на общата селскостопанска политика заменя Регламент № 729/70 по отношение на разходите, направени след 1 януари 2000 г.

3 Съгласно член 1, параграф 2, буква б) и член 3, параграф 1 от Регламент № 729/70, както и съгласно член 1, параграф 2, буква б) и член 2, параграф 2 от Регламент № 1258/1999, секция „Гарантиране“ от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) финансира в рамките на общата организация на пазарите за селскостопански продукти предприетите съгласно правилата на Общността интервенционни мерки, чиято цел е регулирането на тези пазари.

4 Съгласно член 5, параграф 2, буква в) от Регламент № 729/70 и член 7, параграф 4 от Регламент № 1258/1999, ако установи, че разходите не са били извършени в съответствие с разпоредбите на Общността, Комисията взема решение да ги изключи от финансиране от страна на Общността. Преди вземането на всяко решение за отказване на финансиране, писмено се нотифицират резултатите от извършените от Комисията проверки и отговорите на държавите членки, след което двете страни се опитват да постигнат споразумение относно действието, което трябва да бъде предприето. Ако не се постигне такова споразумение, държавата членка може да отправи искане за откриване на процедура за помирение на позициите на всяка от страните в срок от четири месеца, като на Комисията следва да бъде предоставен доклад за изходния резултат от процедурата, а тя да го прегледа, преди да вземе решение за отказ на финансиране. При оценката на сумите, които трябва да бъдат изключени от финансиране, Комисията взема предвид естеството и тежестта на нарушението и причинената финансова щета на Общността.

5 Член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999 предвижда:

„Не може да бъде отказано финансиране за:

а) разходите […], извършени повече от 24 месеца преди Комисията да е нотифицирала писмено държавата членка за резултатите от извършените от нея проверки,

б) разходите за мярка или действие […], за които е извършено окончателно плащане повече от 24 месеца преди Комисията да е нотифицирала писмено държавата членка за заключенията от извършената от нея проверка“. [неофициален превод]

6 Член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 съдържа сходна разпоредба.

7 Член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1663/95 на Комисията от 7 юли 1995 година относно реда и начина на прилагане на Регламент № 729/70 по отношение на клиринга на счетоводните сметки на ФЕОГА, секция „Гарантиране“ (ОВ L 158, стр. 6), изменен с Регламент (ЕО) 2245/1999 на Комисията от 22 октомври 1999 година (ОВ L 273, стр. 5) (наричан по-нататък „Регламент № 1663/95“) гласи:

„Ако в резултат на разследване Комисията стигне до заключението, че разходите не са извършени в съответствие с правилата на Общността, тя съобщава за резултатите от своите проверки на съответната държава членка и посочва коригиращите мерки, които следва да се предприемат, с цел в бъдеще да се осигури съобразяването с посочените правила.

Съобщението се позовава на настоящия регламент. Държавата членка отговаря в срок от два месеца, като в резултат от това Комисията може да промени позицията си. Когато има основание, Комисията може да разреши удължаване на този срок.

След изтичане на разрешения срок за предоставяне на отговор Комисията свиква двустранна среща с държавата членка и двете страни се опитват да постигнат споразумение за мерките, които следва да се предприемат, както и по отношение на оценката на сериозността на нарушението и финансовите вреди за Общността. След тази среща и след определен от Комисията краен срок след провеждане на консултации с държавата членка за предоставянето на допълнителна информация или когато държавата членка не приеме поканата за среща в определения от Комисията краен срок, след изтичането на този срок Комисията официално съобщава своите заключения на държавата членка, като се позовава на Решение 94/442/ЕО на Комисията […]. Без да се засягат разпоредбите на алинея четвърта от този параграф, въпросното уведомление включва оценка на разходите, които Комисията възнамерява да изключи съгласно член 5, параграф 2, [буква] в) от Регламент […] № 729/70.

Държавата членка възможно най-скоро информира Комисията за приетите коригиращи мерки за гарантиране на спазването на правилата на Общността и датата на тяхното влизане в сила. В зависимост от случая Комисията приема едно или няколко решения съгласно член 5, параграф 2, [буква] в) от Регламент […] № 729/70 за изключване на разходите, които са засегнати от неспазването на правилата на Общността, до датата на влизане в сила на коригиращите мерки“. [неофициален превод]

Правната уредба относно помощите за производството на маслиново масло

8 Що се отнася до плащането на помощи за производство на маслиново масло, член 12 от Регламент (ЕИО) № 2261/84 на Съвета от 17 юли 1984 година относно установяване на общи правила за предоставяне на помощ за производство на маслиново масло и помощ за организации на производители на маслиново масло (ОВ L 208, 1984 г., стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 1639/98 на Съвета от 20 юли 1998 г. (ОВ L 210, 1998 г., стр. 38) (наричан по-нататък „Регламент № 2261/98“), предвижда възможност всеки производител на маслиново масло да получи авансово плащане на поисканата помощ.

9 Член 16, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2366/98 на Комисията от 30 октомври 1998 година относно определяне на подробни правила за прилагане на системата от помощи за производство на маслиново масло през 1998/1999, 1999/2000 и 2000/2001 пазарна година (ОВ

L 293, 1998 г., стр. 50) уточнява, че в зависимост от резултатите от извършените проверки държавата прави предвидените в член 12 от Регламент № 2261/84 авансови плащания, считано от 16 октомври на всяка пазарна година. Що се отнася до окончателното плащане, член 16, параграф 2 уточнява следното:

„След извършване на всички предвидени за тази цел проверки и в зависимост от техните резултати държавата членка изплаща остатъка от помощта на производителите в деветдесетдневен срок след като Комисията определи ефективното производство за съответната пазарна година, както и единичната сума на производствената помощ, предвидена в член 17а, параграф 2 от Регламент [...] № 2261/84“.

Статутът на Съда на Европейския съюз

10 Член 36 от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим към производството пред Общия съд по силата на член 53 от същия статут, предвижда, че в решенията се излагат мотивите, на които те са основани, както и имената на съдиите, които са взели участие в разискванията.

Обстоятелства, предхождащи спора

11 Обстоятелствата, предхождащи спора, са представени от Общия съд в точки 37—43 от обжалваното съдебно решение както следва:

„37 На 20 декември 2007 г. Комисията приема [оспореното] решение [, с което се изключват от финансиране от страна на Общността] някои разходи, декларирани от Кралство Испания в секторите на маслиновото масло и полските култури.

38 Настоящата жалба се отнася до следните финансови корекции:

— паушална корекция в размер на 5 % от сумата на помощите за производство на маслиново масло през пазарните 1998/1999, 1999/2000 и 2000/2001 година, с изключение на дела от тази корекция за пазарната 1999/2000 г. в Андалусия, което съответства на сума от 113 517 396,10 EUR общо,

— [...]

1. По финансовата корекция на разходите в сектора на маслиновото масло

39 От 11 до 15 февруари 2002 г. и от 7 до 11 юли 2003 г. Комисията извършва проверки в Испания с референтни номера, съответно, HO/2002/01/ES и OT/2003/05/ES. Съответните становища на Комисията съгласно член 8 от Регламент № 1663/95 се съдържат в писмо AGR 16844 от 11 юли 2002 г. (наричано по-нататък „писмо AGR 16844“) и в писмо AGR 8 316 от 23 март 2004 г.

40 На 21 декември 2004 г. се провежда двустранна среща между Комисията и испанските власти във връзка с двете проверки. На 10 ноември 2005 г. Комисията нотифицира протокола от тази среща на испанските власти, които отговарят с писма от 13 и 16 януари 2006 г.

41 На 11 август 2006 г. Комисията нотифицира официално испанските власти за своите заключения. Тя предлага паушална корекция в размер на 5 % за всяка от посочените пазарни години.

42 В резултат на становището на помирителния орган от 15 март 2007 г. и на представените от испанските власти данни Комисията представя своята окончателна позиция, която е възпроизведена в точка 13.1.5 от обобщен доклад AGRI-63341-01-2007 от 3 септември 2007 г. относно резултатите от извършените проверки при клиринга на сметките на ФЕОГА, секция „Гарантиране“, съгласно член 5, параграф 2, буква в) от Регламент № 729/70 и член 7, параграф 4 от Регламент № 1258/1999 [...].

43 Що се отнася до осъществяването на ключови проверки в сектора на маслиновото масло, са посочени непълноти, които обосновават прилагането на финансова корекция, както следва:

а) що се отнася до пазарните 1998/1999 и 1999/2000 година:

— недостатъчен последващ контрол във връзка с проверките на Агенцията за маслиново масло (наричана по-нататък „ААО“) спрямо пресоващите предприятия,

— неработещи компютъризирани бази данни и регистър на маслиновите насаждения, поставящи под съмнение всички проверки, основани на добивите, което е частично компенсирано чрез извършване на минимално установения в правната уредба процент проверки на място на национално ниво.

б) що се отнася до пазарната 2000/2001 година:

— пропуски при проверките на пресоващите предприятия,

— в двете автономни провинции, използвали графична база, последната съдържа все още множество грешки, свързани с кадастъра, и при изчисляването броят на несъответствията е бил чувствително намален чрез отчитането на технически допустими отклонения. Изчисляването на санкциите в случай на несъответствия не е било в съответствие с правната уредба,

— В останалите единадесет автономни провинции съществуват слабости, сходни на тези през пазарната 1998/1999 година,

— във всички автономни провинции проверките на нетипичните добиви са основани на изключително общ анализ“.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

12 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 29 февруари 2008 г., Кралство Испания иска частична отмяна на спорното решение, доколкото се отнася до определени разходи, извършени от тази държава членка в секторите на маслиновото масло и полските култури.

13 Що се отнася до финансовата корекция на разходите, извършени в сектора на маслиновото масло, Кралство Испания посочва три правни основания в подкрепа на тази жалба. Те са изведени съответно от нарушение на член 8 от Регламент № 1663/95, нарушение на членове 2 и 3 от Регламент № 729/70 и на член 2 от Регламент № 1258/1999, като и от несъобразяване със срока от 24 месеца, предвиден в член 7, параграф 4 от Регламент № 1258/1999. Освен това посочената държава членка изтъква четири други правни основания във връзка с финансовата корекция на помощите, свързани с площта на полските култури.

14 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля всички тези правни основания и жалбата в нейната цялост.

15 По-специално, що се отнася до първото правно основание, изтъкнато в рамките на финансовата корекция на разходите, извършени в сектора на маслиновото масло, и изведено от нарушение на член 8 от Регламент № 1663/95, в точки 63—66 от обжалваното съдебно решение Общият съд е отсъдил, както следва:

„63 Ето защо, като се имат предвид твърденията за нарушения, направени от Кралство Испания, в настоящия случай следва да се провери дали в съобщението си по смисъла на член 8 от Регламент № 1663/95, а именно писмото AGR 16844, Комисията е посочила в достатъчна степен резултатите от проверката и следователно бездействията, които в крайна сметка обосновават финансовата корекция в сектора на маслиновото масло, що се отнася до пазарните 1998/1999 и 1999/2000 година, които са обект на проверка HO/2002/01/ES.

64 Страните не спорят по въпроса, че Комисията е обосновала посочената финансова корекция с недостатъчния последващ контрол във връзка с проверките на AAO спрямо пресоващите предприятия, от една страна, и от друга — на неработещите компютъризирани бази данни и регистър на маслиновите насаждения.

65 На първо място, що се отнася до твърдението за нарушение, свързано с недостатъчно съобразяване с предложенията на AAO от страна на испанските власти, както Комисията признава, това твърдение не е специално споменато в писмото AGR 16844, което просто се позовава на обстоятелството, че като цяло извършената от тази агенция работа е оценена като удовлетворителна от разследващата мисия. Всъщност, както изтъква Кралство Испания, тази агенция се споменава само в точка 2.2, където се посочва, че „[п]осещенията в двете пресоващи предприятия са били удовлетворителни и са позволили да се потвърди извършената от агенцията по контрола AAO работа и следователно не са дали повод за никакви забележки“.

66 Тази констатация, която се отнася само до извършената от AAO работа, обаче не е попречила на Комисията — след процедурата по клиринг на сметките и с оглед на информацията и цифровите данни, представени от испанските власти, по-специално с оглед на двустранната среща от 21 декември 2004 г. — да стигне до заключението, че последващият контрол от страна на испанските власти във връзка с предложените от тази агенция санкции е недостатъчен. Напротив, удовлетворението, изразено от извършената от AAO работа, е точно от естество да разкрие значението, което трябва да се придаде на последващия контрол във връзка с направените от AAO констатации в съответствие с член 1, параграф 4 от Регламент № 2262/84“.

16 Освен това, що се отнася до третото правно основание, изтъкнато във връзка с финансовата корекция на разходите, извършени в сектора на маслиновото масло, и изведено от неспазването на срока от 24 месеца, предвиден в член 7, параграф 4 от Регламент № 1258/1999, в точки 118—123 от обжалваното съдебно решение, Общият съд е постановил следното:

„118 Член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999 предвижда, че „[н]е може да бъде отказано финансиране за […] разходите […], извършени повече от 24 месеца преди Комисията да е нотифицирала писмено държавата членка за резултатите от извършените от нея проверки“.

119 В настоящия случай вече не се спори, че в съответствие с установените в съдебната практика правила […], Комисията е нотифицирала резултатите от извършените от нея проверки именно с писмо AGR 16844, изпратено въз основа на член 8, параграф 1, първа алинея от Регламент № 1663/95.

120 Освен това е безспорно, че що се отнася до проверка HO/2002/01/ES, това писмо е нотифицирано на Кралство Испания на 15 юли 2002 г.

121 Ето защо трябва да се определи единствено датата, която следва да се вземе предвид за броенето на срока от 24 месеца (dies ad quem), предвиден в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999, т.е. датата, която следва да се приеме за дата на ефективното плащане на спорната помощ.

122 При липсата на уточнения в релевантната правна уредба, следва да се позовем на съдебната практика в тази област, и в частност на насоките, съдържащи се в Решение на Съда от 19 юни 2003 г. по дело Испания/Комисия (C-329/00, Recueil, стр. I-6103, точка 43). По отношение на разходите за помощи в банановия сектор Съдът е постановил, че датата, която е определяща за прилагането на срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в) от Регламент № 729/70 (чието нормативно съдържание съответства на член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999), е тази, на която е определен окончателният размер на компенсаторната помощ и на която остатъкът е платен. Всъщност, макар че могат да се съдържат в решението за клиринга на сметките, платените през предходната година суми представляват само предварителни плащания, които са подчинени на изискването за представяне на обезпечение и следователно нямат значение за определянето на датата, на която е направен разходът за помощта за целите на прилагането на срока от 24 месеца.

123 Следователно по подобие на разглеждания в това дело режим на помощи в банановия сектор, от съвместния прочит на член 12 от Регламент № 2261/84 и на член 16 от Регламент № 2366/98 следва, че в настоящия случай производителите на маслиново масло получават авансово плащане на поисканата помощ в началото на селскостопанската година. Остатъкът се плаща от държавата членка след извършването на предвидените за тази цел проверки и с оглед на техните резултати. При тези условия именно датата на плащането на остатъка е определяща за изчисляването на срока от 24 месеца“.

Искания на страните

17 Кралство Испания иска от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение,

— да отмени всички финансови корекции на помощите за производството на маслиново масло, наложени с оспореното решение,

— при условията на евентуалност, да отмени тези корекции или доколкото те са свързани с разходите, за които са направени авансови плащания преди 24 ноември 2002 г., или доколкото те са свързани с разходите, за които са направени авансови плащания преди 15 юли 2000 г.,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

18 Комисията иска от Съда:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

По жалбата

19 В подкрепа на жалбата си Кралство Испания посочва три правни основания, изведени, както следва: първото — от нарушение на член 8 от Регламент № 1663/95, второто — от нарушение на членове 36 и 53 от Статута на Съда поради непълнота на мотивите на обжалваното съдебно решение и третото — от несъобразяване със срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999. Третото правно основание се разделя на две части, изведени както следва: първата — от погрешното отчитане на датата на писмо AGR 16844 като отправна точка за броенето на срока от 24 месеца, а втората — от погрешното прилагане към настоящия случай на насоките, установени в Решението на Съда по дело Испания/Комисия, посочено по-горе.

По първото правно основание и по първата част от третото правно основание, изведени от нарушение на член 8 от Регламент № 1663/95, както и от погрешното отчитане на датата на писмо AGR 16844 като отправна точка за броенето на срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999

Доводи на страните

20 С първото правно основание Кралство Испания упреква Общия съд в това, че в точки 63—66 от обжалваното съдебно решение е нарушил член 8 от Регламент № 1663/95, като е позволил на Комисията да въведе — след провеждането на производството по клиринг на сметките — нов мотив, изведен от обстоятелството, че предложенията на ААО не са били съобразени в достатъчна степен от испанските власти, който мотив в крайна сметка е обосновал финансовата корекция в сектора на маслиновото масло за пазарните 1998/1999 и 1999/2000 година, макар този мотив да не е специално споменат в съобщението на Комисията по смисъла на тази разпоредба, както самият Общ съд е признал това в точка 65 от това решение.

21 Така Общият съд не бил спазил гаранциите, които тази разпоредба предвижда в полза на държавите членки, както това следвало от практиката на Съда, според която писменото съобщение по смисъла на член 8 от Регламент № 1663/95 трябва да информира съответното правителство за всички резерви на Комисията и за вероятните корекции, които ще се направят по отношение на разглеждания сектор, така че то да може да изпълни отредената му с тази разпоредба предупредителна функция.

22 Комисията оспорва тези доводи на Кралство Испания и посочва, че това първо правно основание е необосновано. Тя уточнява, че в обжалваното съдебно решение Общият съд прави логическо и телеологично тълкуване на това, какво трябва да съдържа първото съобщение по смисъла на член 8 от Регламент № 1663/95.

23 С първата част от своето трето правно основание Кралство Испания упреква Общия съд в нарушение на член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и на член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999, доколкото Общият съд не е отменил оспореното решение в частта му, която се отнася до плащанията, предшестващи 24 ноември 2004 г., т.е. плащанията, извършени извън предвидения в тези разпоредби срок от 24 месеца.

24 Тази държава членка твърди, че доколкото в точка 65 от обжалваното съдебно решение Общият съд е признал, че мотивът за финансовата корекция — който се основава на обстоятелството, че предложенията на ААО не са били съобразени в достатъчна степен от испанските власти — не е бил споменат в писмо AGR 16844, но в точка 66 от това съдебно решение е допуснал, че не е имало процесуално нарушение, тъй като всички мотиви за финансови корекции са се съдържали

в писмото на Комисията от 24 ноември 2004 г., което е изготвено с оглед на провеждането на двустранна среща, Общият съд е трябвало да постанови, че този срок от 24 месеца трябва се брои от тази дата, и следователно е трябвало да отмени посоченото решение. Всъщност посоченият срок трябвало да бъде изчислен в зависимост от датата на съобщението на Комисията, в което се посочват новите мотиви за финансова корекция, които не се съдържат в предшестващото съобщение, за да може съответното правителство да се информира за всички резерви на Комисията, както това се изисква според съдебната практика от член 8 от Регламент № 1663/95.

25 От своя страна, Комисията оспорва тези доводи на Кралство Испания и поддържа, че първата част от третото правно основание е също така неоснователно. Тя счита, че писмо AGR 16844 отговаря на всички условия, предвидени в член 8 от Регламент № 1663/95, и следователно всички разходи, остатъкът от които е платен в срока от 24 месеца преди нотифицирането на това писмо, т.е. след 15 юли 2000 г., са могли да бъдат предмет на оспорената финансова корекция.

Съображения на Съда

26 Съгласно член 8 от Регламент № 1663/95, ако след провеждане на разследване и в случай че стигне до заключението, че разходите не са извършени в съответствие с правилата на Съюза, Комисията трябва да съобщи резултатите от своите проверки на съответната държава членка и да посочи коригиращите мерки, които следва да се предприемат, с цел в бъдеще да се осигури съобразяването с посочените правила.

27 В съответствие с практиката на Съда „писменото съобщение“ по смисъла на тази разпоредба трябва да информира съответното правителство за всички резерви на Комисията, така че да може да изпълни отредената му с тази разпоредба предупредителна функция (вж. Решение от 24 януари 2002 г. по дело Финландия/Комисия, C-170/00, Recueil, стр. I-1007, точка 34 и Решение от 7 октомври 2004 г. по дело Испания/Комисия, C-153/01, Recueil, стр. I-9009, точка 93).

28 От това следва, че член 8, параграф 1 от Регламент № 1663/95 изисква нередността, в която се упреква съответната държава членка, да е посочена достатъчно точно в писменото съобщение, предвидено в първата алинея от тази разпоредба, така че тази държава членка да бъде информирана за всички резерви. По този начин съобщение, което не отговаря на това условие, не може да бъде определено като писмено съобщение по смисъла на посочената разпоредба.

29 Освен това неспазването на посоченото условие, предвидено в член 8, параграф 1, лишава от съдържание процесуалната гаранция, предоставена на държавите членки в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999, която ограничава във времето разходите, за които може да се направи отказ за финансиране от ФЕОГА (вж. в този смисъл по-специално Решение от 13 юни 2002г. по дело Люксембург/Комисия, C-158/00, Recueil, стр. I-5373, точка 24 и Решение от 24 февруари 2005 г. по дело Гърция/Комисия, C-300/02, Recueil, стр. I-1341, точка 70).

30 Така член 8, параграф 1 от Регламент № 1663/95 трябва да се разглежда заедно с член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и с член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999, според които Комисията не може да изключи разходите, направени повече от 24 месеца преди тя да нотифицира писмено съответната държава членка за резултатите от направените от нея проверки. Оттук следва, че предвиденото в посочения член 8, параграф 1 писмено съобщение служи като предупреждение, че разходите, направени в периода от 24 месеца, предшестващи нотификацията на това съобщение, могат да бъдат изключени от финансиране от ФЕОГА, и следователно това съобщение представлява отправната точка за броенето на така предвидения срок от 24 месеца.

31 Следователно, за да изпълни своята предупредителна функция по-специално в светлината на посочените член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999, предвиденото в член 8, параграф 1 от Регламент № 1663/95 съобщение трябва от самото начало да посочва достатъчно точно всички нередности, в които се упреква съответната държава членка, които в крайна сметка са обосновали извършената финансова корекция. Само такова съобщение може да гарантира информирането за всички резерви на Комисията по смисъла на практиката на Съда, цитирана в точка 27 от настоящото съдебно решение, и може да представлява отправната точка за броенето на срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999.

32 В настоящия случай, що се отнася до финансовата корекция в сектора на маслиновото масло, направена с оспореното решение, в точка 65 от обжалваното съдебно решение Общият съд е постановил, че твърдението за нарушение, свързано с недостатъчното съблюдаване на предложенията на ААО от страна на испанските власти, не е било специално споменато в писмо AGR 16844. Всъщност според констатациите на Общия съд това писмо се позовава единствено на обстоятелството, че като цяло извършената от тази агенция работа е оценена като удовлетворителна от разследващата мисия.

33 Освен това, що се отнася до посоченото твърдение за нарушение, в точки 119 и 120 от обжалваното съдебно решение Общият съд е определил писмо AGR 16844 като съобщението по смисъла на член 8, параграф 1, първа алинея от Регламент № 1663/95, нотификацията на което на Кралство Испания на 15 юли 2002 г. представлява отправната точка за броенето на срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999.

34 Като е отсъдил по този начин, Общият съд е нарушил член 8, параграф 1 от Регламент № 1663/95, както и член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999. Всъщност, както бе посочено в точка 31 от настоящото съдебно решение, само съобщение, което посочва достатъчно точно всички нередности, в които се упреква съответната държава членка, може да се определи като съобщение по смисъла на член 8, параграф 1 от Регламент № 1663/95, което съобщение представлява отправната точка за броенето на срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999. Според фактическите констатации на Общия съд обаче писмо AGR 16844 не отговаря на тези изисквания, що се отнася до твърдението за нарушение, споменато в точка 32 от настоящото съдебно решение.

35 Следователно първото правно основание и първата част от третото правно основание на жалбата трябва да бъдат приети.

По второто правно основание, изведено от нарушение на членове 36 и 53 от Статута на Съда поради непълнота на мотивите на обжалваното съдебно решение

Доводи на страните

36 Със своето второ правно основание Кралство Испания упреква Общия съд в това, че в нарушение на членове 36 и 53 от Статута на Съда не е мотивирал в достатъчна степен обжалваното съдебно решение. Всъщност, след като отхвърля доводите на тази държава членка, изведени от недействителността на всички финансови корекции, Общият съд е трябвало да разгледа въпроса за датата, която трябва да се вземе предвид като отправна точка за броенето на срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999, и така да отговори на

посочените при условията на евентуалност доводи в това отношение, които тази държава членка е изтъкнала в проведеното от Общия съд заседание. Това съдебно решение обаче не разглеждало изобщо този въпрос, нито следователно тези доводи, така че посоченият пропуск трябвало да доведе до неговата отмяна.

37 Комисията оспорва тези доводи на Кралство Испания и изтъква, че второто правно основание следва да се отхвърли като неоснователно. Тя посочва, че в точка 66 от обжалваното съдебно решение Общият съд е отговорил имплицитно на тези доводи, представени при условията на евентуалност.

Съображения на Съда

38 Предвид отговора, даден във връзка с първото правно основание, както и с първата част от третото правно основание на жалбата, не е необходимо да се разглежда второто правно основание на жалбата.

39 Всъщност, дори това правно основание да трябва да се приеме, така или иначе, както следва от споменатия отговор, Общият съд не се е съобразил със срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999, и следователно непременно е допуснал грешка относно датата, която трябва да се вземе предвид като отправна точка за броенето на този срок, така че изобщо няма значение дали Общият съд е засегнал въпроса относно тази дата в мотивите на обжалваното съдебно решение.

40 Ето защо второто правно основание следва да се отхвърли.

По втората част от третото правно основание, изведено от неправилното прилагане в настоящия случай на насоките, съдържащи се в Решение от 19 юни 2003 г. по дело Испания/Комисия, посочено по-горе

Доводи на страните

41 С втората част от своето трето правно основание Кралство Испания упреква Общия съд в това, че в точка 122 от обжалваното съдебно решение е допуснал грешка при прилагането на правото, като погрешно е приложил към настоящия случай заключенията на Съда в неговото Решение от 19 юни 2003 г. по дело Испания/Комисия, посочено по-горе, за да стигне до извода, че оспорваната финансова корекция е можела да се отнася до всички разходи, плащането на чийто остатък е извършено в срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999, независимо от обстоятелството дали авансовото плащане е направено извън този срок.

42 Кралство Испания посочва, че тези доводи на Съда се отнасят до помощите, предназначени за предлагането на банани на пазара, и тъй като тези помощи разкриват съществени разлики с помощите, свързани с производството на маслиново масло, тези доводи не са приложими към последните помощи. Кралство Испания твърди, че посочените доводи се основава на идеята, че що се отнася до разходите, свързани с помощи в банановия сектор, авансово платените суми представляват само предварителни плащания, подчинени на изискването за представяне на обезпечение, така че те не са релевантни за определянето на датата, на която посоченият разход е направен, за целите на прилагането на този срок от 24 месеца, докато това не е така в сектора на маслиновото масло, тъй като в него авансовите плащания представляват обикновена предплата, плащането на която изобщо не трябва да се предхожда от представянето на обезпечение.

43 Комисията оспорва тези доводи на Кралство Испания и твърди, че втората част от третото правно основание на жалбата трябва също така да бъде отхвърлена. Тя уточнява, че Общият съд изобщо не е посочвал в обжалваното съдебно решение, че банановият сектор и секторът на маслиновото масло са напълно сравними, а само е подчертал, че съгласно Решението от 19 юни 2003 г. по дело Испания/Комисия, посочено по-горе, датата, която е определяща за прилагането на срока от 24 месеца, трябва да бъде тази, на която окончателният размер на компенсаторната помощ е определен и остатъкът е платен. Освен това Комисията изтъква, че е трудно допустимо плащането на остатъка да зависи само от определянето на единичната сума на помощта, докато приложимата правна уредба, и в частност член 16 от Регламент № 2366/98, предвижда изрично, че плащането на остатъка трябва да се направи, щом са извършени всички предвидени за тази цел проверки и в зависимост от техните резултати, както Общият съд е отсъдил в точка 123 от обжалваното съдебно решение.

Съображения на Съда

44 Това правно основание се отнася до въпроса дали в точки 122 и 123 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е определил датата на плащането на остатъка, а не тази на авансовото плащане като дата, на която разходите са направени по смисъла на член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и на член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999.

45 Следва да се припомни, че в точки 41—43 от Решение от 19 юни 2003 г. по дело Испания/Комисия, посочено по-горе, Съдът е постановил, че датата, която е определяща за преценката на въпроса дали даден разход е направен в рамките на срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999, е тази, на която е определен окончателният размер на компенсаторната помощ и остатъкът е платен от съответната държава членка.

46 По подобие на режима на помощи в банановия сектор, който се разглежда по това дело, от общия прочит на член 12 от Регламент № 2261/84 и на член 16 от Регламент № 2366/98 следва, че в началото на всяка селскостопанска година производителите на маслиново масло също получават авансово плащане на поисканата помощ. Обратно на предвиденото в банановия сектор обаче, тези производители не трябва да представят обезпечение, покриващо евентуално задължение за връщане, в случай че окончателният размер на помощта е по-нисък от този на платения аванс. Въпреки това по силата на тези разпоредби и както Общият съд е посочил в точка 123 от обжалваното съдебно решение, съответната държава членка плаща на производителите остатъка от помощта едва след като са направени всички предвидени за тази цел проверки и в зависимост от техните резултати. Ето защо окончателният размер на дължимата помощ не е известен преди плащането на този остатък.

47 При тези условия Общият съд не може да бъде упрекнат в това, че в точки 122 и 123 от обжалваното съдебно решение е приложил насоките, съдържащи се в Решение от 19 юни 2003 г. по дело Испания/Комисия, посочено по-горе, и е постановил, че именно плащането на остатъка определя датата, на която е направен разходът по смисъла на член 5, параграф 2, в), пета алинея от Регламент № 729/70 и член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999. Всъщност именно на тази дата са установени окончателно задължението на съответната държава членка и съответстващото вземане на производителя. В това отношение обстоятелството, че за авансовото плащане на поисканата помощ не е необходимо представянето на обезпечение, не оказва никакво влияние върху неокончателния характер на това плащане.

48 Следователно втората част от третото правно основание на жалбата трябва да се отхвърли като неоснователна.

49 От всички горепосочени съображения следва, че обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено, доколкото чрез определянето на писмо AGR 16844 като съобщение по смисъла на член 8, параграф 1 от Регламент № 1663/95 в това съдебно решение се приема, че датата на нотифицирането на посоченото писмо е отправна точка за броенето на срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999, за целите на финансовата корекция, направена с оспореното решение в сектора на маслиновото масло поради несъобразяването в достатъчна степен от страна на испанските власти с предложенията на ААО в резултат на извършените проверки на пресоващите предприятия.

По жалбата до Общия съд

50 Съгласно член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз Съдът може, когато отмени решение на Общия съд, сам да постанови решение по делото, когато фазата на производството позволява това. Следва да се отбележи, че настоящият случай е такъв.

51 Що се отнася до искането на Кралство Испания за частична отмяна на оспореното решение, отправено до Общия съд и основано — що се отнася до финансовата корекция на разходите, направени от тази държава членка в сектора на маслиновото масло — на нарушение на член 8, параграф 1 от Регламент № 1663/95, както и на несъобразяване със срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999, предвид изложените в точки 26—34 от настоящото съдебно решение съображения това искане следва да бъде уважено.

52 От посочените точки следва по-специално, че предвиденото в член 8, параграф 1, първа алинея от Регламент № 1663/95 съобщение трябва в самото начало да посочи достатъчно точно всички нередности, в които се упреква съответната държава членка и които в крайна сметка са обосновали направената финансова корекция.

53 Като се имат предвид твърденията за нарушения, изтъкнати специално от Кралство Испания пред Общия съд, в настоящия случай следва да се провери дали в своето съобщение по смисъла на член 8, параграф 1, а именно писмо AGR 16844, Комисията е посочила всички резултати от проверката и следователно бездействията, които в крайна сметка са обосновали финансовата корекция на разходите в сектора на маслиновото масло за пазарните 1998/1999 и 1999/2000 година, които са предмет на проверка HO/2002/01/ES.

54 Както е изтъкнал Общият съд в точка 64 от обжалваното съдебно решение, страните не спорят по въпроса, че Комисията е обосновала посочената финансова корекция в частност с „недостатъчния последващ контрол във връзка с проверките на ААО спрямо пресоващите предприятия“.

55 Що се отнася до твърдението за нарушение, изведено от обстоятелството, че предложенията на ААО не са били съобразени в достатъчна степен от испанските власти, в точка 65 от това съдебно решение Общият съд посочва, че както Комисията признава, това твърдение за нарушение не е било специално споменато в писмо AGR 16844, което просто се позовава на обстоятелството, че като цяло извършената от тази агенция работа е оценена от разследващата мисия като удовлетворителна.

56 Оттук следва, че това писмо не може да представлява съобщение по смисъла на член 8, параграф 1 от Регламент № 1663/95, тъй като то не посочва достатъчно точно нередността, която в настоящия случай е свързана с обстоятелството, че предложенията на ААО в резултат

от направените в пресоващите предприятия проверки не са били съобразени в достатъчна степен от испанските власти, и която нередност в крайна сметка е обосновала оспореното решение.

57 Освен това следва да се изтъкне, че писмото на Комисията от 24 ноември 2004 г., с което се свиква двустранната среща на 21 декември 2004 г., посочва за първи път изрично тази нередност. Ето защо това писмо представлява първото съобщение на Комисията, което в настоящия случай отговаря на изискванията на посочената разпоредба.

58 Оттук следва, че в съответствие с член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент № 729/70 и с член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент № 1258/1999 предвиденият в тези разпоредби срок от 24 месеца трябва да се брои от датата на нотифицирането на това писмо.

59 От всички изложени по-горе съображения следва, че оспореното решение трябва да се отмени в частта му, с която от финансиране от страна на Общността се изключват разходите, направени от Кралство Испания в сектора на маслиновото масло извън срока от 24 месеца, предшестващ датата на нотифицирането на писмото на Комисията от 24 ноември 2004 г., с което се свиква двустранната среща от 21 декември 2004 г., доколкото тези разходи са били обект на корекцията, извършена поради обстоятелството, че испанските власти не са се съобразили в достатъчна степен с предложенията на ААО, отправени в резултат на извършените в пресоващите предприятия проверки.

По съдебните разноски

60 Член 122, първа алинея от Процедурния правилник предвижда, че когато жалбата е неоснователна или когато е основателна и окончателното решение по правния спор се взема от Съда, той се произнася по съдебните разноски.

61 Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. По силата на член 69, параграф 3, първа алинея от същия правилник Съдът може да разпредели съдебните разноски или да реши всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания или поради изключителни обстоятелства.

62 Тъй като както Кралство Испания, така и Комисията губят отчасти делото по някои от исканията в рамките на обжалването и на жалбата в първоинстанционното производство, следва да се постанови, че те понасят направените от тях съдебни разноски, свързани както с първоинстанционното производство, така и с настоящото обжалване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

1) **Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 12 ноември 2010 г. по дело Испания/Комисия (T-113/08) в частта му, в която, определяйки писмо AGR 16844 на Комисията от 11 юли 2002 г. като съобщение по смисъла на член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1663/95 на Комисията от 7 юли 1995 година относно реда и начина на прилагане на Регламент № 729/70 по отношение на клиринга на счетоводните сметки на ФЕОГА, секция „Гарантиране“, изменен с Регламент (ЕО) 2245/1999 на Комисията от 22 октомври 1999 година, Общият съд е приел датата на нотифицирането на посоченото писмо като отправна точка за броенето на срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент (ЕИО) № 729/70 на Съвета от 21 април 1970 година за финансиране на общата селскостопанска политика, изменен с Регламент (ЕО) № 1287/95 на Съвета от 22 май**

1995 година, и в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент (ЕО) № 1258/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно финансирането на общата селскостопанска политика, за целите на финансовата корекция, извършена с Решение 2008/68/ЕО на Комисията от 20 декември 2007 година за изключване от финансиране от страна на Общността на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, в сектора на маслиновото масло поради обстоятелството, че испанските власти не са се съобразили в достатъчна степен с предложенията на Агенцията за маслиново масло, отправени в резултат на извършените в пресоващите предприятия проверки.

2) **Отменя Решение 2008/68 в частта му, с която от финансиране от страна на Общността се изключват разходите, направени от Кралство Испания в сектора на маслиновото масло извън срока от 24 месеца, предшестващ датата на нотифицирането на писмото на Комисията от 24 ноември 2004 г., с което се свиква двустранната среща от 21 декември 2004 г., доколкото тези разходи са били обект на корекцията, извършена поради обстоятелството, че испанските власти не са се съобразили в достатъчна степен с предложенията на Агенцията за маслиново масло, отправени в резултат на извършените в пресоващите предприятия проверки.**

3) **Кралство Испания и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство по обжалване.**

Подписи